

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Húsavíkur.

Stjórn, rekstur, söluskilmálar og almenn ákvæði.

1. gr.

Markmið Rafveitunnar.

Rafveita Húsavíkur er fyrirtæki í eigu Húsavíkurkaupstaðar, sem starfrækt er í þeim tilgangi að veita og selja raforku um orkuveitusvæðið.

Er rafveitan rekin sem sjálfstætt fyrirtæki og fjárhagur hennar aðskilinn frá fjárreiðum bæjarsjóðs.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveitan kaupir háspennna raforku og selur hana á lægri spennu til notenda á orkuveitusvæði sínu. Jafnframt getur hún annast minni háttar orkuvinnslu með eigin vélbúnaði eftir því sem henta þykir.

Rafveitan hefur einkarétt til sölu á raforku til notenda á orkuveitusvæði sínu, sem er lögsagnarumdæmi Húsavíkur.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála Húsavíkurkaupstaðar er í höndum bæjarstjórnar, en orkunefnd fjallar um öll mál, sem rafveituna varða og gerir tillögur um afgreiðslu þeirra til bæjarstjórnar eða bæjarráðs eftir því sem við á.

Bæjarráð fjallar um allar fastráðningar starfsmanna til rafveitunnar að fenginni umsögn orkunefndar og rafveitustjóra.

Bæjarráð skipar rafveitustjóra og setur honum erindisbréf.

4. gr.

Verksvið orkunefndar.

Orkunefnd fjallar um viðhald og umbætur og allt er að starfrækslu rafveitunnar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Nefndin skal gefa bæjarstjórn þær skýrslur, sem óskað er eftir um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar með ársreikningum bæjarsjóðs fyrir bæjarstjórn til úrskurðar.

Orkunefnd gerir einnig tillögur til bæjarstjórnar um gjaldskrár fyrir rafveituna.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu rafveitunnar, eftirlit, viðhaldi á veitukerfi og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum er snerta hana.

Hann hefur umsjón með raflögnum í bænum í samræmi við lög og reglugerðir og sér um taxtamát, notendaþjónustu, innkaup á efni, samskipti við aðra aðila raforkuiðnaðarins o. fl. sem að rekstrinum lýtur.

6 gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Húsavíkur hefur sjálfstæðan sjóð sem aðskilinn er frá öðrum sjóðum Húsavíkurkaupstaðar eða fyrirtækjum hans.

Skrifstofa Húsavíkurkaupstaðar sér um bókhald rafveitunnar en rafveitustjóri fylgist með stöðu fyrirtækisins á hverjum tíma og sér um að bókhald rafveitunnar sé rétt og tímanlega fært.

Tekjum rafveitunnar skal fyrst og fremst varið til þess að standa straum af rekstrarkostnaði hennar svo sem kostnaði vegna orkukaupa, mannahalds, viðhalds o. s. frv., en tekjuafgangi skal varið til uppbyggingar fyrirtækisins. Skal gjaldskrá jafnan miðuð við það að rafveitan skili nægilegum arði til þess að jafnan sé hægt að mæta nýjum kröfum notenda um stærra og öruggara dreifikerfi.

Heimilt er að leggja fé rafveitunnar í framkvæmdasjóð, ef hentugt þykir til undirbúnings kostnaðarsamra áfanga í uppbyggingu hennar.

7. gr.

Löggilding rafverktaka.

Orkunefnd veitir þeim rafverktaka leyfi, sem fullnægja skilyrðum og skilmálum rafveitunnar, en heimilt er henni að ákveða, að löggilding til starfa á öðrum orkuveitusvæðum gildi einnig á Húsavík enda sé þá um að ræða gagnkvæm réttindi þeirra manna sem orkunefnd hefur sérstaklega löggilt.

Heimilt er að ákveða í gjaldskrá greiðslur fyrir verk þau, sem rafveitan innir af hendi við úttekt raflagna, skoðunargerðir og annað eftirlitsstarf sitt.

Engir aðrir en þeir, sem fengið hafa fullgilt rafverktakaleyfi, mega taka að sér lagningu á húsveitum, uppsetningu tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk er snertir veitur, sem tengja á við kerfi rafveitunnar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveitan selur raforku á orkuveitusvæði sínu, þar sem veitukerfi hennar nær til með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og í samræmi við sérreglur um raforkuvirki og gjaldskrár hennar á hverjum tíma.

Orkunefnd getur synjað um raforku til húshitunar. Á þeim stöðum í veitukerfinu þar sem flutningsgeta þess leyfir ekki hið umbeðna afl án sérstakra ráðstafana, ákveður rafveitustjóri nánari skilmála.

Ef rafveitan telur nauðsynlegt, að komið verði upp raforkuvirkjum, þ. m. t. spennistöð, í hús eða á lóð viðkomandi húseignar í því skyni að sala raforku geti farið þar fram, skal rafveitunni látið í té húsrými með sérstökum samningi eða ókeypis lóð. Hér er miðað við, að um meiri háttar notkun sé að ræða.

Rafveitunni er heimilt að láta öðrum notendum í té raforku frá spennistöðinni og að tryggja uppsetningu hennar og óslitinn rekstur með þinglýsingu á kvöð þess efnis.

Rafveitan getur neitað að láta raforku í té til fjarliggjandi staða eða til staða, þar sem lóðareigendur neita að leggja til lóð fyrir nauðsynlega spennistöð og lóð eða aðstöðu fyrir stólpa eða festur fyrir raflínur án endurgjalds, og á þetta eingöngu við um stóra notendur. Óski rafveitan eftir spennubreytingu á húsveitu, er hús-eigendum skylt að hlíta því, enda sé breytingin gerð á kostnað rafveitunnar. Á sama

hátt skulu húseigendur bera kostnað af spennubreytingu húsveitu, sem þeir hafa óskað eftir og rafveitan hefur samþykkt.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út þar til ætlað umsóknareyðublað, er fæst á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig, með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, ef ekki er sérstaklega um annað samið þótt heimtaugargjald hafi verið greitt í samræmi við gjaldskrá.

Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtauga sinna án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi eða lóð. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu.

Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni sérstaklega, að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiriháttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggilta rafverktaka framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir, breytingar eða viðgerð á raflögnum. Annast þeir fyrir hönd húseiganda eða notanda umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagnir á Húsavík. Rafveitan annast úttekt á öllum nýlögnum, viðaukum og breytingum á raflögnum skv. beiðni eða að eigin frumkvæði.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu, eða hluta af veitu, í fyrsta sinn eftir úttekt. Sé út af þessu brugðið varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og hinn löggilta rafverktaka, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingum.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun hennar verði ekki veitukerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hættu kann að vera á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við veitukerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara, með því skilyrði, að greitt sé lágmarksgjald, sem svari til þess kostnaðar, sem rafveitan verður fyrir vegna tengingarinnar.

Framsál til annarra á raforku, sem keypt er af Rafveitu Húsavíkur, er óheimil án leyfis hennar.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins og í reglum rafveitunnar um raforkuvirki.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á rafmagni, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna, eða hluta hennar, eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflunum á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað, á sinn kostnað, láta löggiltan rafverktaka lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun húsveitu, sem framkvæmd er af rafveitunni, Rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafverktaka, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta löggiltan rafverktaka gera við gallana á sinn kostnað.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi, meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt.

Húseiganda er skylt að sjá um að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Óleyfilegt er að nota annað efni í veitu eða tæki en það, sem viðurkennt er af rafveitunni.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun Rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið sé í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum Rafmagnseftirlits ríkisins og reglugerðum rafveitunnar.

14. gr.

Mælitæki.

- 1) Rafveitan setur upp nauðsynleg mælitæki og ákveður fjölda þeirra, tegund og staðsetningu. Mælitækin má ekki flytja til án samþykkis rafveitunnar, en hún getur krafist flutnings þeirra, ef það þykir hentugra að dómi rafveitustjóra, en í samráði við húseiganda.

Starfsmenn rafveitunnar skulu ætíð hafa aðgang að mælitækjum, og þeir einir mega rjúfa innsigli þeirra. Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækjunum og raforkunotkun veitunnar þar til hann lætur af notkun hennar og tilkynnir rafveitunni um það skv. 19. grein. Rafveitan annast venjulegt viðhald mælitækjanna á sinn kostnað, en verði mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, er heimilt að skylda notanda til að greiða kostnað við viðhald eða endurnýjun þess.

Notandinn greiðir leigu fyrir afnot mælitækja skv. gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Þar sem eitt mælitæki er sett fyrir sameiginlega notkun fleiri aðila, ber skráður notandi mælitækisins ábyrgð á greiðslum vegna hinnar sameiginlegu notkunar. Aðrir notendur bera þó hver um sig ábyrgð á greiðslum þessum in solidum með hinum skráða notanda.

Breyting á skráningu notanda mælitækis fyrir sameiginlegri notkun verður því aðeins gerð, að allir notendur hinnar sameiginlegu notkunar fari fram á það skriflega.

- 2) Ef fram kemur við prófun, sem rafveitan framkvæmir að eigin frumkvæði eða skv. beiðni notanda, að mælitæki mælir skakkt, skal endurgreiða orkunotkun notandans. Hafi mælitækið mælt 5% of lítið eða þaðan af minna skal krefja notandann um það, sem vanmælt var. Hafi tækið mælt 5% of mikið eða þaðan af meira, skal endurgreiða notandanum mismuninn með frádrætti á næsta orkureikningi eða í reiðufé. Endurgreiðslu getur notandi ekki krafist fyrir lengra tímabil en 1 ár og sama gildir um viðbótarkröfu rafveitunnar, enda hafi notanda ekki verið ljóst eða mátt vera það ljóst, að um bilun mælitækis væri að ræða. Við endurreiknun orkunotkunar skal taka tillit til fyrri notkunar viðkomandi aðila og annarra aðstæðna, sem gefið gætu vísbendingu um það, hvenær mælitæki bilaði. Eigi skal reikna vexti af umfram- eða vangreiðslum, sem að framan greinir. Ef notandi véfengir niðurstöður prófunar á mælitæki, skal leita úrskurðar Rafmagnseftirlits ríkisins og er hann bindandi fyrir báða aðila.
- 3) Nú hættir skráður notandi mælitækis notkuninni, og skal hann þá í tæka tíð tilkynna það rafveitunni, sem annast um að lokaálestur fari fram. Hafi eigi annar notandi sótt um að fá mælitækið skráð á sitt nafn, skal loka því, og eigi skal hefja orkusölu á ný um tækið, fyrr en tilkynnt hefur verið um nafn og nafnúmer nýs notanda.

Nú mælist engin notkun um mælitæki um langt skeið, og er rafveitunni þá heimilt að fjarlægja tækið og láta loka viðkomandi raflögn.

- 4) Ef notandi hefir aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.
- 5) Ef svo reynist, að notkun hefir orðið önnur en álestur sýnir, eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.
- 6) Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið, eða að raskað hafi verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann eftir gjaldskrá, fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar og þar til leiðrétt er.

Ef ekki liggja fyrir sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru. Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefir gerst.

15. gr. Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan stöðvað orkuafhendingu — án ábyrgðar — að undangenginni tilkynningu skv. 17. gr., uns hæfileg trygging fyrir skilvísri greiðslu orkusölu um viðkomandi veitu hefur verið sett. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast

lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni, eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforkunotkun skal sendur notanda á notkunarstað eða annan stað, sem hann tiltekur. Skal greiða reikninginn innan 10 daga frá útsendingardegi hans.

Nánari reglur um gjalddaga má setja í gjaldskrá. Heimilt er að áætla raforkunotkun notenda og innheimta reglulega skv. slíkri áætlun, enda fari fram uppgjör á staðreyndri notkun skv. álestrum eigi sjaldnar en einu sinni á hverjum 12 mánuðum.

Reikningur fyrir áætlaða notkun telst fullgildur reikningur á sama hátt og uppgjörreikningur, enda getur notandi jafnan krafist aukaálestrar og uppgjör miðað við staðreynda notkun gegn aukagjaldi skv. gildandi gjaldskrá á hverjum tíma.

Við verðbreytingar á raforku má áætla notkun skv. eldri og nýrri gjaldskrá og skal skiptingin sýnd á næsta orkureikningi. Skal notkuninni skipt jafnt niður á það tímabil, sem reikningurinn nær til.

Einnig er heimilt að ákveða meðalverð skv. nýrri og eldri gjaldskrá sem þá ákvarðast af gildistökuþingi nýju gjaldskrárinnar miðað við reikningstímabil og skal þá gengið út frá að notkunin skiptist jafnt niður á tímabilið.

Eigi skal reikna vexti af uppgjörreikningum skv. þessari grein, en heimilt er rafveitunni að krefja notendur um dráttarvexti af ógreiddum orkureikningum, ef um langvarandi vanskil er að ræða og sérstakra innheimtuaðgerða reynist þörf.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduroppun.

Sé raforkureikningur eigi greiddur innan 10 daga frá útsendingu hans, getur rafveitan sent notanda viðvörðun um stöðvun orkusölu til hans, verði greiðsla ekki innt af hendi innan þriggja daga.

Að þeim tíma loknum er heimilt að taka straum af veitunni, án ábyrgðar rafveitunnar á hugsanlegum afleiðingum.

Rafveitunni er heimilt að loka fyrir rafmagn og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki, þegar:

- a. Notandi, sem þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörðun, sem að framan greinir, hefir ekki greitt reikning fyrir notkun á raforku, sem hann ber ábyrgð á og sem fallin er í gjalddaga. Hafi notandi ábyrgð á fleiri en einni veitu, má Rafveitan beita þessu ákvæði við hverja þeirra sem er, gagnvart vanskilum vegna einnar þeirra.
- b. Ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina.
- c. Notandi hefur gerst brotlegur við reglugerð þessa eða reglur um tæknilegan frágang raforkuvirkja og lagna.

Lokun fyrir rafstraum leysir notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunar-tímabilinu. Sé lokað fyrir veitu vegna skulda, má að jafnaði ekki opna aftur nema:

1. Skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd.
2. Greitt sé aukagjald fyrir enduroppun veitunnar skv. gjaldskrá.
3. Trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi veitu óskar eftir að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald skv. gjaldskrá fyrir endurofnun veitunnar svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan er ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið gegn þessu, skal farið með það sem óleyfi-lega straumnotkun.

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforku- vinnslunni hefir ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur eins fljótt og auðið er. Notendur eiga ekki rétt til endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma.

Rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotanda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á rafmagni um langan eða skamman tíma, ákveður bæjarstjórn, að tillögum orkunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrirfram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi rofnað fyrirvaralaust.

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutninga eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á skv. tilteknum lið gjaldskrár raf- veitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti í 1 ár. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu, þegar sérstaklega stendur á.

Um gjaldtöku fyrir raforkunotkun skal farið eftir gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma. Tilkynning um breytingu á notkun, þannig að hún geti fallið undir annan gjaldskrárlið skal send rafveitunni með mánaðar fyrirvara.

Tilkynning um flutning notanda frá einum notkunarstað til annars skal berast skrifstofu rafveitunnar með hálfsmánaðar fyrirvara. Skal þá, ef unnt er, gefa upp nafn og nafnúmer þess notanda, sem hættir notkun, og þess sem tekur við notkun viðkomandi húsveitu.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til hann hættir notkuninni og hefur sagt henni upp með réttum fyrirvara.

Ef húseigandi eða trúnaðarmaður hans verður þess var, að notendaskipti hafa orðið, án þess að þau hafi verið tilkynnt til rafveitunnar, ber honum að gera raf- veitunni aðvart um það án tafar. Vanræki húseigandi þessa tilkynningar skyldu sína, getur rafveitan beint að honum kröfum vegna ógreiddrar orkunotkunar þess aðila, er áður var notandi viðkomandi veitu.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem bæjarstjórn samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir raforkunotkun, getur notandi krafist þess að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð orkunefndar.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða skv. henni varða sektum, nema þyngri refsing liggja við að lögum.

Ef brot veldur skemmdum í eignum rafveitunnar eða veldur henni tjóni á annan hátt skal hinn brotlegi auk þess bæta skaðann. Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála. Rafveitan getur auk þess höfðað skaðabóta- og innheimtumál skv. almennum reglum um meðferð einkamála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Húsavíkur, er hér með staðfest skv. vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 og orkulögum nr. 58, 29. apríl 1967, til að öðlast gildi þegar í stað.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 95, 26. júlí 1948.

Iðnaðarráðuneytið, 6. nóvember 1979.

Bragi Sigurjónsson.

Páll Flygenring.

AUGLÝSING**um umferð a Akureyri.**

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 48, 23. apríl 1968 hefur eftirfarandi verið ákveðið:

1. Handstýrð gangbrautarljós hafa verið sett upp á Þingvallastræti á móts við Hamragerði.
2. Austursíða verður aðalbraut. Umferð um þá götu víki þó fyrir umferð um Hlíðarbraut.
3. Bifreiðastöður eru bannaðar á þessum stöðum:
 - a. Á austurkanti Löngumýrar.
 - b. Á vesturkanti Norðurgötu frá Strandgötu að Eyrarvegi.
 - c. Á norðurkanti Hamarsstígs frá Þórunnarstræti að Oddeyrargötu.
4. Þá er athygli vakin á að aukaleigugjald á stöðumælareitum er nú kr. 300.

Lögreglustjórinn á Akureyri, 20. nóvember 1979.